

[Thorkil Kristensen.]

tes, og at nu går vi virkelig over til dagsordenen. Jeg føjer til, at det derved ville blive understreget — idet de afgørende dagsordener ville bortfalde og den tredje dagsorden ville blive forkastet —, at dagsordenmetoden ikke er den metode, hvorefter afgørende spørgsmål her i landet skal afgøres. Det bør ikke være en fægtning som den, der er opført her i dag, der afgør, om et sagligt vanskeligt spørgsmål skal afgøres til den ene eller anden side.

Må jeg gøre en endnu videre gående tilføjeelse: det bør efter min mening heller ikke være en fægtning af denne art, der afgør, hvilken regering vi skal have her i landet. Såfremt der skulle blive stemmelighed, vil jeg gerne for mit vedkommende stærkt understrege, at dette efter min mening ikke bør føre til konsekvenser for regeringen. Jeg mener overhovedet, det er forkert at gøre dette spørgsmål til et kabinetsspørgsmål. Regeringen bør afgøre spørgsmålet om smørrationeringen i de kommende forhandlinger; det skal ikke afgøres på grundlag af en dagsorden i aften. Når jeg stemmer for det ærede medlem hr. Hans Pinstrups dagsorden, har jeg altså ikke dermed stemt for, at regeringen skal gå på dette spørgsmål; det vil jeg gerne understrege stærkt. Min afstemning betyder ikke dette, tværtimod, jeg mener, at regeringen ikke bør gå på dette spørgsmål.

Jeg vil nødig misforstås. Det, jeg her har sagt, betyder ikke, at jeg er tilfreds med den nuværende regering, det er jeg meget langt fra at være. Jeg har andetseds tilkendegivet, at jeg mener, den har vist utilgivelig forsømmelighed ved i mange måneder at lade fem og syv være lige i stedet for at gøre et alvorligt forsøg på at balancere vort lands økonomi. Derfor burde vi efter min mening i september have dannet en koalitionsregering på et bredt grundlag. Det lod sig ikke gøre, og intet tyder på, at denne dagsordendebat i dag har frembragt et nyt, holdbart grundlag for en sådan koalitionsregering, som jeg tror at vi før eller senere skal have, og derfor mener jeg, at denne afstemning ikke bør føre til regeringsskifte. Jeg håber ved anden lejlighed at kunne yde mit lille bidrag til, at vi får en regering på et bredere grundlag. Men det, der nu kræves, er, at den nuværende regering sammen med den nuværende rigsdag snarest går i gang med det meget vanskelige, som det er at tilrettelægge en politik, der virkelig kan tilkendegive for befolkningen, at nu er kursen lagt om.

Tesdorpf: Når jeg har bedt om ordet, er det ikke, fordi jeg er uenig med den ærede ordfører for mit parti, således som han har fremstillet sit og mit partis syn på spørgsmålet om, hvordan smørrationeringens snarlige afskaffelse bør gå ind i den samlede økonomiske plan, den plan, vi meget snart ikke blot skulle lægge, men også gerne føre ud i livet. Jeg er heller ikke uenig med det ærede medlem hr. Aksel Møller, når han sagde, at dette har været en spildt dag. Jeg ville virkelig ønske, jeg var blevet hjemme og havde foretaget mig noget nyttigt. Men når jeg nu som andre er kommet herind, har jeg ligesom andre pligt til at tage stilling til det, som bliver diskuteret, og til de afstemninger, som efter min mening aldrig burde være kommet til at finde sted. Der burde ikke have været nogen grund til at rejse disse spørgsmål her i rigsdagen, inden den samlede drøftelse fandt sted.

Når jeg i og for sig havde tænkt mig at stemme anderledes, end andre, også i mit parti, antagelig vil gøre, var det ikke, fordi jeg var uenig med det ærede medlem hr. Aksel Møller, vor ordfører, i hans tale om denne sag, men jeg ville stemme anderledes, fordi jeg ville være helt bombesikker på, at der ikke kom politiske konsekvenser med en anden regering, en anden regering, som jeg også havde ønsket skulle være kommet ud af regeringsforhandlingerne efter det valg, vi lige har haft. Men jeg ønsker ikke, at der skal komme sådanne politiske konsekvenser som følge af en diskussion om et detailspørgsmål i vor økonomiske politik, rejst af en tilfældig forespørgsel i utide. Jeg ville også være mig bevidst, at jeg ved at stemme anderledes skabte en vis, mindre splittelse. Men ærligt talt, mon vi ikke er ved at stivne i denne sal, stivne i så faste rammer, at vi simpelthen ikke kan komme til at arbejde, og mon ikke nogle revner, men helst revner udover hele salen, ville være ganske nyttige til at skabe albuenum og sætte det arbejde i gang, som vi trænger så forfærdelig stærkt til?

Af de grunde, jeg her har nævnt, og også fordi jeg mener, at hele denne debat og disse afstemninger skulle have været undgået, ville jeg i og for sig helst have undladt at stemme ved alle de afstemninger, der skal finde sted om de dagsordener, der er foreslået, og jeg synes, at det ville have været et godt tegn, om der udover hele salen havde været andre, som ville have gjort det samme og derved vist, at de syntes, det havde været bedre, om vi ikke havde haft denne debat. Jeg vil imidlertid ligesom det ærede med-